

maa tilstaae, at den ærede Rigsdagsmands Tanker om hvad der er Folkeligt og Bedre ere ofte afvigende fra de almindelige; jeg er imidlertid overbevist om, at han selv troer, at det er bedre, og det er overhovedet min inderligste Overbeviisning, at alle de, som her ere tilstede, virkelig kun tænke paa, hvad der kan gavne Fædrelandets Fremtid: de see kun Sagen fra forskjellige Sider; men jeg maa dog her bemærke, at den ærede Rigsdagsmand i saa Henseende saare ofte er bleven ført bag Lyset ved falske Forestillinger, han selv er bleven brugt, og dernæst ere hans Øtringer blevene brugte om noget Andet, end han lagde i dem, hvorved der undertiden er kommet noget Andet ind i dem end det, han virkelig meente. Den ærede Rigsdagsmand var den Første, der her sagde, at Kongen skulde give en Fællesforfatning; han meente, at det skulde være en saadan, som var saa god, at den saa at sige blev modtagen med Acclamation. Derved bevirkede han, at det aftraadte Ministerium gik ind paa at give en Forfatning, men det var Forordningen af 26de Juli 1854. Den ærede Rigsdagsmands Hjerte har hængt ved det aftraadte Ministerium, hans Tillid og Hengivenhed for det afgaaede Ministerium har været stærkere end hans Forhold til hans gamle Venner; thi det blev brudt, da han havde Valget imellem enten at gaae med det gamle Ministerium eller med sine gamle Venner. Jeg udtaler det aldeles simpelt og klart. Jeg troer nu altsaa, at de Herrer, der sige Nei til Beslutningen, vente at kunne sætte noget Bedre igennem, og de vente at kunne gjøre det ved Elementer, som ikke ere Friheden og Folkeligheden gunstige; men jeg troer, at de ville blive skuffede, at de kun ville blive brugte, og at det, der kommer ud, vil være langt mindre gunstigt for Friheden og Folkeligheden end det, der nu bydes. De kunne jo rigtignok atter sige Nei, men huff saa ogsaa paa, at, naar man først har skudt det fra sig, som var taaleligt og brugeligt, saa gaaer Stemningen ikke saaledes med En; thi nu staae vi ikke, som da vi stode ligeoverfor Forordningen af 26de Juli 1854; dengang stode vi i begge Thing samlede som een Mand i en samlet Opposition; naar vi derimod nu skulde til at kæmpe, saa kom vi

til at kæmpe mod hinanden indbyrdes, og huff saa paa, at Udsaldet, hvad man end dommer om det, dog er saare tvivlsomt, og huff fremfor alt derpaa — det maa man ogsaa optage i sin Betragtning, — at der efterhaanden overkommer en Træthed, som man, naar man bestandig strengt holder sig til hvad der er rigtigt, lettere kan modarbejde end den Træthed, der følger, efter at man har gjort en urigtig Modstand, og som er langt vanskeliggere at modstaae; dersom jeg derfor nu skulde spaae om hvad der vil blive Utsaldet i Fremtiden, dersom de Herrer sige Nei til den foreliggende Beslutning, saa vil det gaae saaledes, at denne Forsamling og Landsthinget dog under denne idelige Træthed ville bevæges til at give deres Ja til Noget, der er langt mindre godt end det, der nu bydes os.

Jeg venter ikke at vinde nogen Stemme ved hvad jeg har sagt, eller at der overhovedet vindes Noget ved vore lange Taler for eller imod — og vi have i Sandhed i den senere Tid lagt os efter at holde lange Taler —, men jeg troer, at man roligere og ligefrem skal udtale det, som adskiller os fra hverandre i denne vigtige Sag, uden at man derfor behøver at kaste den Skygge paa den Ene eller den Anden, at han vil omstøde den bestaaende Samfundsorden, eller at han er folkefjendsk og nærer Uvillie og hemmeligt Fjendskab mod Valgloven.

Tsberning: Det ærede Medlem har udtalt det, som han mener skiller os imellem, og han har samlet det deri, at paa den ene Side staae de, som gaae ind paa det, der nu foreligger, fordi de troe derved at faae det Bedste under det bedst mulige Ministerium for Dieblikket, og paa den anden Side staae de, som ville see en ubestemt Fremtid imøde, som lade sig forlocke til at troe, at der ligger Forhaabninger bagved, som kunne fyldestgøres, men som tage feil i disse Forhaabninger, som ville blive skuffede i deres Forventninger, og som da ville, tilligemed vore Institutioner, falde tilbage i Hænderne paa Folk, som ville deres Undergang. Jeg troer, at jeg saaledes rigtigt har opfattet den ærede Rigsdagsmands Udtalelse. For det Første maa jeg nu gjøre den